

USNESENÍ SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU
(prvního senátu)
26. září 2007

Věc F-129/06

Rocío Salvador Roldán
v.
Komise Evropských společenství

„Veřejná služba – Úředníci – Plat – Příspěvek za
práci v zahraničí – Podmínky stanovené v čl. 4 odst. 1 písm. a)
přílohy VII služebního řádu – Obvyklé bydliště – Žaloba, která zjevně
postrádá právní základ“

Úplný text v anglickém jazyce II-A-1 - 1491

Předmět: Žaloba, podaná na základě článků 236 ES a 152 EA, kterou se R. Salvador Roldán domáhá jednak zrušení rozhodnutí orgánu Komise oprávněného ke jmenování ze dne 18. srpna 2006, kterým byla zamítnuta stížnost podaná dne 15. května 2006 proti rozhodnutí Komise ze dne 6. dubna 2006, kterým jí bylo zamítnuto přiznání příplatku za práci v zahraničí, a jednak uložení Komisi uhrazení částek odpovídajících uvedenému příspěvku s účinností od 1. dubna 2006 spolu s úrokem z prodlení.

Rozhodnutí: Žaloba se zamítá jako zjevně neopodstatněná. Každá účastnice řízení ponese vlastní náklady řízení.

Shrnutí

*Úředníci – Plat – Příspěvek za práci v zahraničí – Podmínky přiznání
[Služební řád, příloha VII, čl. 4 odst. 1 písm. a)]*

Obvyklé bydliště, na které odkazuje čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu pro účely přiznání příplatku za práci v zahraničí, odpovídá místu, které si dotyčná osoba stanovila jako trvalé nebo obvyklé centrum svých zájmů s úmyslem přiznat tomuto místu stálou povahu, přičemž pro účely určení obvyklého bydliště je třeba zohlednit veškeré skutkové okolnosti, za nichž je konstituováno toto bydliště, zejména pak skutečné bydliště úředníka.

V tomto ohledu představuje místo výkonu pracovní činnosti osoby, bez ohledu na svůj význam autonomního aplikačního kritéria čl. 4 odst. 1 písm. a) přílohy VII služebního řádu, významnou okolnost pro určení obvyklého bydliště.

Okolnost, že osoba měla v úmyslu hledat práci jinde než v zemi svého bydliště, nemůže zpochybnit určení jejího obvyklého bydliště, jelikož je nesporné, že během celého rozhodného období si tato osoba zachovávala centrum svých zájmů v pozdějším místě zaměstnání, ve kterém měla své bydliště a ve kterém

během podstatné části rozhodné doby vykonávala svou pracovní činnost. Požadavek týkající se úmyslu přiznat stálou povahu centru svých zájmů tak nelze vykládat v tom smyslu, že dotyčný úředník musí vyloučit možnost návratu do své země původu nebo odchodu do jiné země Evropské unie.

Vazby úředníka ke své zemi původu jakými jsou vlastnictví vozidla, lékařské prohlídky, nemovitý majetek jeho rodičů v této zemi, skutečnost, že si v ní nechal znovu vystavit úřední doklady o své totožnosti, výkon jeho občanských práv, skutečnost, že v ní má daňový domicil, jakož i majetek a majetkové zájmy jako např. bankovní účet, stejně jako jeho návštěvy této země, jsou pouze obvyklými vazbami, které si osoby zachovávají se zemí, ve které žijí jejich rodiče a ve které dlouhodobě bydlely, které však neumožňují prokázat, že obvyklé bydliště se nachází v této zemi.

(viz body 48, 51, 56 a 59)

Odkazy:

Soud prvního stupně: 8. dubna 1992, *Costacurta Gelabert v. Komise*, T-18/91, Recueil, s. II-1655, bod 42; 28. září 1993, *Magdalena Fernández v. Komise*, T-90/92, Recueil, s. II-971, bod 30; 13. dubna 2000, *Reichert v. Parlament*, T-18/98, Recueil FP, s. I-A-73 a II-309, bod 25; 3. května 2001, *Liaskou v. Rada*, T-60/00, Recueil FP, s. I-A-107 a II-489, body 53 a 64; 13. září 2005, *Recalde Langarica v. Komise*, T-283/03, Sb. VS s. I-A-235 a II-1075, bod 114; 25. října 2005, *Salazar Brier v. Komise*, T-83/03, Sb. VS s. I-A-311 a II-1407, body 56 a 71, který byl předmětem kasačního opravného prostředku před Soudním dvorem, C-9/06 P; 27. září 2006, *Koistinen v. Komise*, T-259/04, Sb. VS s. I-A-2-177 a II-A-2-879, bod 34; 16. května 2007, *F v. Komise*, T-324/04, Sb. VS s. I-A-2-127 a II-A-2-861, bod 87